

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžfk/13/2017
Identifikačné číslo spisu: 8016200052
Dátum vydania rozhodnutia: 30.05.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Ruman
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:8016200052.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a sudkýň JUDr. Sone Langovej a JUDr. Moniky Válašikovej, PhD. v právnej veci sťažovateľa (pôvodne žalobcu) Ing. T. F., bytom v X., právne zastúpeného Mgr. Marekom Tauberom, advokátom, Hviezdoslavova 11, Spišská Nová Ves, proti žalovanému Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky, Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného zo dňa 23. novembra 2015 č. 1695029/2015, o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 4S/3/2016-34 zo dňa 06.10.2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa (pôvodne žalobcu) proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 4S/3/2016-34 zo dňa 06.10.2016 z a m i e t a.
Sťažovateľovi náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného zo dňa 23. novembra 2015 č. 1695029/2015, ktorým žalovaný podľa § 74 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (Daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov potvrdil rozhodnutie Mesta Kežmarok č. 1620131381/2015 zo dňa 24.08.2015, ktorým podľa § 81 ods. 1 zákona č. 582/2004 Z.z. bol vyrubený miestny poplatok za komunálne odpady a drobné stavebné odpady za obdobie od 01.01.2015 do 31.12.2015 v sume 40,55€.

2. Krajský súd zistil, že Mesto Kežmarok v súlade s ustanovením § 83 zákona č. 582/2004 Z.z. a § 78 ods. 1 tohto zákona prijalo Všeobecne záväzné nariadenie č. 3/2012, ktorým zaviedlo množstevný zber pre právnické osoby a fyzické osoby podnikateľov. Množstvom zber pre fyzické osoby nepodnikateľov nebol zavedený, preto správca postupoval v súlade s VZN č. 3/2012 pri vyrubení miestneho poplatku žalobcovi. Za nedôvodnú považoval krajský súd námietky žalobcu, ak považuje zber komunálneho odpadu prostredníctvom technických služieb za množstvom zber. Žalobu preto podľa § 190 SSP ako nedôvodnú zamietol. (Krajský súd nesprávne uviedol skratku „O.s.p.“, čo kasačný súd hodnotil vzhľadom na obsah odôvodnenia ako zrejmu nesprávnosť).

3. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zastúpení advokátom včas kasačnú sťažnosť. Namietal nesprávne právne posúdenie veci. Uviedol, že v predmetnom prípade sa u žalobcu jedná o zavedený množstvový zber komunálneho odpadu a nie opačne, ako to tvrdí žalovaný a krajský súd. Dôkazom toho je skutočnosť, že žalobca má zavedený množstvový zber komunálneho odpadu od samotného začiatku zavedenia zberu komunálneho odpadu v Meste Kežmarok a to od roku 2001, kedy žalobca predložil aj potvrdenie o zakúpení nádoby o obsahu 120 litrov. Je len logické, že keď občan-fyzická osoba žijúci v rodinnom dome zbiera komunálny odpad do nádoby s presne stanoveným obsahom, že v jeho prípade sa jedná o merateľné množstvo vyprodukovaného odpadu a teda o množstvový zber. V nadväznosti na vyššie uvedené treba poukázať na § 78 ods. 1 písm. a) zákona 582/2004 Z.z., ktorý za množstvový zber sa označuje zber komunálneho v litroch a tým je aj zber do nádoby so známym obsahom v litroch, v prípade žalobcu do plastovej nádoby o obsahu 120 litrov. Nakoľko žalobca spĺňa podmienky množstvého zberu komunálneho odpadu podľa vyššie citovaného zákona, krajský súd nesprávne právne vec posúdil a nesprávne aplikoval ustanovenia zákona číslo 582/2004. Správny orgán môže konať a rozhodovať len v medziach zákona a zákony nižšej právnej sily nemôžu byť v rozpore so zákonmi vyššie právnej sily. S poukazom na túto zásadu je nesprávne, ak súd poukazuje na Všeobecne záväzné nariadenie Mesta Kežmarok č. 3/2012, ktoré údajne nezaviedlo množstvový zber pre fyzické osoby nepodnikateľov bývajúce v rodinných domoch. Zákon vyššie právnej sily, a to č. 582/2004 Z.z. o miestnych daniach. Navrhoval, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

4. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 10.02.2017 ku kasačnej sťažnosti sťažovateľa uviedol, že rozsudok považuje za vecne správny. Zákon č. 582/2004 Z. z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v znení neskorších predpisov v § 83 oprávňuje správcu dane ustanoviť všeobecne záväzným nariadením k 1. januáru zdaňovacieho obdobia sadzby poplatku v súlade s § 78 ods. 1 zákona č. 582/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov, a to podľa § 78 ods. 1 písm. a) za jeden liter, dm³ alebo za jeden kilogram komunálnych odpadov alebo drobných stavebných odpadov pri množstvovom zbere a podľa § 78 ods. 1 písm. b) za osobu a kalendárny deň v prípade, ak v obci nie je zavedený množstvový zber. Z čl. 2 VZN č. 3/2012 vyplýva, že Mesto Kežmarok zaviedlo množstvový zber len pre právnické osoby a fyzické osoby podnikateľov. Žalobca je fyzickou osobou nepodnikateľom, preto mu bol poplatok vyrubený sadzbou za osobu a kalendárny deň. Žalobca mylne vychádza a poukazuje na definíciu množstvého zberu komunálneho odpadu v zákone č. 582/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov. Zrejme myslí § 79 ods. 1 citovaného zákona, ktorý znie: „Ak je v obci zavedený množstvový zber, obec určí poplatok ako súčin frekvencie odvozov, sadzby a objemu zbernej nádoby, ktorú poplatník užíva v súlade so zavedeným systémom zberu komunálnych odpadov a drobných stavebných odpadov“. Aj toto ustanovenie zákona sa začína formuláciou, ak je obci zavedený množstvový zber, z čoho vyplýva, že množstvový zber musí byť v obci zavedený, a v tomto prípade sa určuje poplatok podľa tohto ustanovenia. Mesto Kežmarok však vo VZN č. 3/2012 množstvový zber pre fyzické osoby nepodnikateľov nezaviedlo.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 Správneho súdneho poriadku, ďalej len „SSP“) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (< § 137 ods. 2 a 3 SSP).

6. Senát kasačného súdu sa oboznámil s obsahom spisu a zistil, že spor medzi účastníkmi spočíva v tom, či zber komunálneho odpadu z rodinných domov v Kežmarku možno považovať za množstvový zber, keďže je merateľný a uskutočňuje sa do nádob o objeme 120 litrov.

7. K uvedenému senát konštatuje, že množstvový zber je právny režim zberu odpadu, ktorý bol určený Všeobecne záväzným nariadením Mesta Kežmarok. Podľa čl. 2 Všeobecne záväzného nariadenia č. 3/2012 o miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v meste je zavedený množstvový zber pre právnické osoby a fyzické osoby podnikateľov. Všeobecne záväzné nariadenie (VZN) je prameňom práva. V dôsledku právneho režimu určeného Mestom Kežmarok musia správne orgány podľa tohto režimu postupovať.

8. Skutočnosť, že stav zberu odpadu z rodinných domov v Kežmarku do 120l zberných nádob by

umožňoval realizáciu i množstvového zberu má iba faktický charakter. Jeho realizácii ako množstvového zberu však bráni platný a účinný právny stav vyplývajúci z VZN č. 3/2012. Nárok na zavedenie množstvového zberu nie je daný zákonom (§ 79 ods. 1 zákona č. 582/2004 Z.z.), ale je daný do právomoci mesta a určený mestom vo forme Všeobecne záväzného nariadenia.

9. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 167 ods. 1 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP tak, že žalobcovi nepriznal voči žalovanému nárok na náhradu trov kasačného konania, keďže v konaní nebol úspešný.

10. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.